

Militær og mental oprustning – politikere og offentligheden indstiller sig på krig

Af Susanne Possing, Henning Salling Olesen, Steen Folke – talspersoner for NTO

Engagementet i krigen i Ukraine er stadig stort, men mest under synsvinklen: Hvem vinder frem? Vores side eller de andres? At hver dag uanset fremskridt og tilbageskridt repræsenterer hundredvis af døde og endnu flere kvæstede og traumatiserede er blevet hverdag.

Hvem tænker på hvordan det skal ende? Forhåbentlig er der nogle diplomater og politiske ledere der har det for øje. Men det lyder ikke sådan – i en næsten unison europæisk offentlighed synes man at nære en forhåbning om at VI vinder krigen. Og Rusland taber. I hvert fald lige nu, i denne krig. Men hvad betyder det så: Vil Rusland så falde til ro og føle sig tryk ved det NATO-støttede naboland?

Danmarks bidrag hedder Oprustning. 18 ekstra milliarder om året <https://faktalink.dk/> Ukraineskal tages fra velfærdsbudgetter og muligheden for at investere i grøn omstilling. Først og fremmest til mere militær. Ikke styret af en konkret analyse af behovet for at tilbageføre det til et *forsvar* efter at de danske styrker siden 2001 af Anders Fogh-regeringen ensidigt blev gjort til et ekspeditionskorps til indsats i fremmede lande. Men alene styret af NATOs kontingentkrav.

Men hvad næsten værre er, den mentale oprustning: Politikere og offentlighed indstiller sig på krig. At vi skal blive trygge gennem militær overmagt. Også hvis det så spreder sig til resten af verden?

Ukrainerne skal tage det første hårde job – vi leverer våben og moralsk opbakning. Men har vi styr på at det er våben til forsvar, eller kan de også bruges til angreb? Hvor klar er denne skillelinje? Ved vi hvor våbenstøtten faktisk havner?

Og hvad vil det sige at Ukraine vinder? Etnisk udrensning der sender russisktalende ukrainske borgere til Rusland? Og "én gang for alle" fratager Rusland lysten eller evnen til aggression? Er det overhovedet et scenarie at Rusland "taber"? Hvis ikke, hvad så? Genoplivning af Minsk II-aftalen <https://arbejderen.dk/udland/minsk-ii-aftalen-og-de-separatistiske-regioners-rolle-i-ukrainekrigen/> med udvidet selvstyre til Donbass? Folkeafstemninger om tilhørsforhold for de berørte områder?

Og midt i det hele: Hvem har tænkt på krigens omkostninger for det globale syd, investeringerne i den grønne omstilling eller det klimapolitiske samarbejde som er en betingelse for planetens overlevelse?

NEJ til oprustning – JA til bæredygtig sikkerhedspolitik (NTO) er et forsøg på at mobilisere denne omtanke.

Susanne Possing, Henning Salling Olesen, Steen Folke er talspersoner for NTO